

Af Udvalget:

Til § 13.

35) I Vitra a. forandres „Kapitalgæld“ til „Gæld“ og Resten af Vitra a. udgaar.

36) 2det Stykke, 1—2 Linie: „§ 10, jfr. § 2 Nr. 3 og 4“ ændres til: „§ 10, 3dje Punktum“.

37) Sidste Stykke udgaar.

Til § 14.

38) Nr. 3, 3dje—4de Linie: „, saaledes at der ved Ansættelsen“ ændres til: „over den formodede Salgsværdi, hvorved der“.

39) Nr. 4, 2den Linie: „paa Ansættelsestiden“ udgaar.

40) Som Nyt Nr. 5 indstødes: „Udstaaende Fordringer, som ikke kunne inddrives, medregnes ikke.“

41) Nr. 6, 2den Linie: „ved Ansættelsestiden“ udgaar.

Til § 16.

42) Paragraffen affattes saaledes:

„Naar den skattepligtige selv angiver sin Formues Størrelse (jfr. § 23), ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa den Tid, da Angivelsen finder Sted. Enhver er berettiget til at lægge Værdien den 1ste Januar til Grund for sin Angivelse. Ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafslutninger Sted, kan den Formuestatus lægges til Grund for Angivelsen, som er fremkommen ved Afslutningen af det sidste Drifts- eller Regnskabsaar.“

Naar Selvangivelse ikke finder Sted, ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa det Tidspunkt, da Skatteansættelsen foregaar.“

Til § 18.

43) I 7de Stykke forandres „Befordringsgodtgørelse efter Regning“ til „Godtgørelse efter Regning for haste Befordringsudgifter“.

Til § 23.

44) 2det Stykke, 6te—9de Linie: „med udtrykkeligt Tilkendegivende af mod deres Ansættelse“ udgaar.

45) 2det Stykke. I Stykkets Slutning tilføjes: „Det skal i Bekendtgørelsen udtrykkelig tilkendegives, at Selvangivelser, der

indkomme efter den 15de Februar, henholdsvis den 1ste Marts, ikke have Krav paa at komme i Betragtning, og at den, der undlader at gøre Selvangivelse, uagtet han er forpligtet dertil, fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse (jfr. § 40). Indsigelse skal dog ikke være affaaen, hvis den paagældende kan paavise Omstændigheder, som godtgøre, at hans Forsømmelse kan undskyldes.“

Af et Flertal (Udvalget undtagen S. Hage og Hammerich.)

46) 4de Stykke affattes saaledes:

„Berettiget til Selvangivelse er enhver skattepligtig. Forpligtet til selv at angive Størrelsen af sin skattepligtige Indkomst er enhver, der ved den foregaaende Ligning til Statsindkomststat — eller, for saa vidt angaar den første Ligning efter denne Lov, ved den sidste Ligning til Kommunen — er ansat til en skattepligtig Indkomst af 1,500 Kr. uden Hensyn til Fradrag ifølge § 8. Forpligtet til selv at angive Størrelsen af sin skattepligtige Formue, naar Ansættelse til Formuestat finder Sted, er enhver, der ved den foregaaende Ligning til Formuestat er ansat til en skattepligtig Formue af 6,000 Kr. eller derover.“

Af S. Hage og Hammerich:

Underændringsforslag til Nr. 46.

47) Sidste Punktum udgaar.

Af Udvalget:

48) 5te Stykke affattes saaledes:

„For at en Selvangivelse skal kunne anses for gyldig, maa den udvise de Summer, hvormed saavel Indkomst som Formue fordeles sig paa de i Skemaet nærmere angivne Klasser (jfr. §§ 4 og 12).“

49) 6te Stykke indstødes efter 2det Stykke.

50) 7de Stykke udgaar.

Til § 24.

51) I 2det Stykke tilføjes efter „Sødfænde“: „eller disses Vægtfæller“.

52) 3dje Stykke, 1ste Linie: „Befindes“ ændres til „Formenes“.